

Seveda je bila punčka z Ančko tudi tedaj, kadar je prežala v prodajalnici na sladkor. A pripetilo se je zopet, da je morala bežati pred težkimi škornji hudega očeta. Tako naglo se je morala umakniti, da ji je padla punčka na tla, a trenutek potem je stal očetov škorenj na nji. Stal je na punčki očetov škorenj z vso svojo težo. Nekaj je zahreščalo, kakor bi kdo prelomil palico. Ančka se je na vratih obrnila in videla, kako se je sklonil oče k tlom, kako je pobral punčko in jo vrgel naravnost Ančki v tresoče roke. Tudi čula je, kako je rekel oče: „Ti nerodnost!“ Samo tega ni vedela, ali velja ta zbadljivka nji ali punčki ali obema skupaj.

Toliko je pa vedela, da se je nekaj zgodilo. Ančka je hitela v kuhinjo. Žalostno je ležala punčka v njenih rokah. Ančka je hotela povedati materi vse od kraja do konca, a matere tedaj ni bilo v kuhinji. Zmeraj je bila tam, samo tedaj je ni bilo. Ančka je začela preiskavati punčko. Pokleknila je na tla in prislonila punčko h klopci. Tako je storila vselej, kadar se je hotela pozabavati z njo. In ko je Ančka prislonila punčko h klopci, tedaj so punčki odpovedale noge, da se je sesedla na tla.

„Oče ji je zlomil noge!“

Ta strašna misel prešine Ančko z vso grozo. Sapa ji zastane. Sama ni vedela, ali naj joče ali naj kliče na pomoč. Ker ni vedela, ali naj joče ali kliče na pomoč, vzame punčko v roke in ji pogleda noge. Res! Tam nad kolenom so ji bile zlomljene. Tja je stopil težki očetov škorenj!

Joj! Kaj sedaj?

K sreči zagleda Ančka na klopci vrč z mlekom.

„Ako pomaga mleko meni, zakaj bi ne pomagalo punčki?“

Vrč v roke, Ančka na klopco, punčka na kolena in mleko bolni punčki v usteca, da ji zaceli zlomljene noge. Lepo je teklo mleko po punčki, po Ančkini obleki in po tleh. Tako je lepo teklo in curljalo, da je prišla tudi mama pogledat, kako zdravi Ančka ubogo bolnico.

Toda preden se je Ančka prav zavedla, je stal vrč visoko na polici, Ančka v kotu, punčka je sfrčala skozi okno, a mamica je iskala šibe, da izbije z njo Ančki vso zdravilsko umetnost.

Polrazvita roža.

*Roža polrazvita
smrti se boji;
rosna solza skrita
ji v očeh leži.*

*Roža polrazvita . . .
Pomladanske dni
mlada zora svita —
rože ne zbudi!*

Bogomila.

